

TRADUCCIÓN PÚBLICA – BEËDIGDE VERTALING-----

[Bovenaan op alle pagina's:] *Rechterlijke Macht van de Natie* -----

[Bovenaan rechts op het eerste en tweede blad een onleesbare handtekening en daaronder de tekst:] -----
– Griffier. -----

[Op het eerste blad en gedeeltelijk over de twee volgende bladen een ronde stempel met de tekst:] Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12.-----

_____, NATIONALE RECHTER IN FEDERALE STRAF- EN
CORRECTIONELE ZAKEN AAN HET HOOFD VAN DE NATIONALE RECHTBANK IN
FEDERALE STRAF- EN CORRECTIONELE ZAKEN NUMMER 12, AAN DE HEER
OFFICIER VAN JUSTITIE IN ROTTERDAM, NEDERLAND,

----- **GROET, VERZOEKT EN LAAT WETEN:** Dat in behandeling is bij deze
Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn
leiding, Griffie nummer 23 onderleiding van _____, de zaak nummer
_____, getiteld "**E.S.M.A. of ambtshalve vervolgbaar delict**", zaak waarin heden
beschikt is dit rechtshulpverzoek af te geven met het doel u te verzoeken om alle
stappen te ondernemen die noodzakelijk zijn om de personen te individualiseren aan
wie Julio Alberto Poch verteld zou hebben over zijn mogelijke deelname in de feiten
voorgevallen in de "Escuela Superior de Mecánica de la Armada" [*Technische School
van de Marine*], gedurende de periode 1976-1983. En deze personen te dagvaarden
om op het eerste werkuur van de dag 8 december 2008 te verschijnen bij de
Argentijnse Ambassade in de stad Amsterdam [*sic*] voor het afleggen van een getuigen-

verklaring; te dien einde vaardigt de rechtbank een commissie af, voorgezeten door de
ondertekenaar en de heren griffiers en i. -----

----- Men verklaart dat dit rechtshulpverzoek afgegeven wordt in uitoefening van de
bevoegdheden voortvloeiende uit de Wet op Internationale Strafrechtelijke
Samenwerking (Wet 24.767), waarbij wederkerigheid in overeenkomstige zaken wordt
aangeboden.-----

----- Om aan de wettelijke vereisten te voldoen hierbij de transcriptie van de
beschikking die de afgifte van dit rechtshulpverzoek verordent: "Buenos Aires, 27
oktober 2008.- I. Dat bij deze rechtbank de volgende zaken in behandeling zijn, te
weten: nummer getiteld " en anderen o/ ambtshalve
vervolgbaar delict"; nummer , getiteld " en anderen
o/ wederrechtelijke vrijheidsberoving; benadeelden: en anderen";
nummer getiteld " o/ wederrechtelijke
vrijheidsberoving; benadeelden: en anderen"; nummer
getiteld " o/ toeëigening van goederen"; nummer
getiteld " o/ ongerechtvaardigde verrijking"; nummer
getiteld " en anderen o/ afpersing; aangever:
"; nummer ! getiteld o/ambtshalve vervolgbaar delict";
nummer getiteld o/ wederrechtelijke vrijheidsberoving; benadeelde:
"; nummer ! getiteld " o/ wederrechtelijke
vrijheidsberoving; benadeelde: nummer getiteld " o/
wederrechtelijke vrijheidsberoving; benadeelde: ";
nummer getiteld " o/ ambtshalve vervolgbaar delict", en

nummer getiteld " en anderen o/ ambtshalve vervolgbaar
delict; benadeelde: "; alle deze zaken in behandeling

bij de griffie nummer 23, onder leiding van en, de zaak nummer
getiteld " en anderen o/ oplichting; benadeelde:

van de griffie nummer 24, onder leiding van

welke in behandeling is genomen naar aanleiding van de getuigenverklaringen in de
eerder vermelde zaak . II. Dat het doel van de vermelde dossiers is om de
illegale handelingen te onderzoeken die hebben plaats gevonden binnen de sfeer van
de "*Escuela Superior de Mecánica de la Armada*" [*Technische School van de Marine*;
afkorting: "*ESMA*"] gedurende de periode van 24 maart 1976 t/m 10 december 1983,
onder de aangevoerde reden van "bestrijding van de subversie". Genoemde feiten
bestaan uit het op onwederrechtelijke wijze ontnemen van de bewegingsvrijheid van
verschillende personen, die op clandestiene wijze naar het genoemde instituut gebracht
werden, zonder dat er een aanhoudingsbevel afgegeven door een bevoegde autoriteit
bestond en zonder rechtvaardiging door de wettelijke en procesnormen van ons land.
Daar werden die personen ondervraagd door personeel van de "*Escuela Superior de
Mecánica de la Armada*" [*Technische School van de Marine*] met de bedoeling
informatie te verkrijgen aangaande hun sociale en werkactiviteiten, plaatsen die zij
frequenteerden, verblijfplaatsen of plaatsen van samenkomst. Deze verhoren betroffen
ook de activiteiten van familieleden, vrienden en bekenden; dit door middel van het
ondergaan van lichamelijke onderwerpingen – zoals, bijvoorbeeld, de doorgang van
elektrische stroom door het hele lichaam-; waar zij van hun vrijheid berooft verbleven
onder omstandigheden die hun vasthouding verzwaarden, ten gevolge van de behande-

ling die zij kregen en/of vanwege de plaats waar zij verbleven. Later werden sommige personen vrijgelaten, anderen overleden en anderen worden nog steeds vermist, waarbij in sommige gevallen zelfs het rechterlijk vermoeden van overlijden bestaat. Tevens wordt onderzoek uitgevoerd naar de feiten bestaande uit het onwederrechtelijk ontnemen van persoonlijke goederen van de gedetineerden op het moment van arrestatie en naar de dwang uitgevoerd door het personeel belast met hun aanhoudingen, die hen dwongen om verschillende documenten te ondertekenen met de bedoeling om registergoederen (onroerende goederen, auto's), die op hun naam of op die van een familielid stonden, te verkopen zonder iets te ontvangen voor die commerciële transacties. Tevens moest op bevel van het personeel van de "*Escuela Superior de Mecánica de la Armada*" een groep personen, die illegaal werden vastgehouden, valse nationale identiteitsdocumenten vervaardigen, waarbij de foto's van gedetineerde personen geplaatst werden op documenten die toebehoorden aan personen die in het buitenland woonden. Enkelen van de zwangere vrouwen die vastgehouden werden en wiens bevallingen daar plaats vonden werden het contact ontnomen met de pasgeboren baby's, wiens huidige verblijfplaatsen nog steeds onbekend zijn. Er werden tevens aangiften gedaan van vrouwen die tijdens hun verblijf in de "*Escuela Superior de Mecánica de la Armada*" verkracht zouden zijn. Tenslotte, binnen dit contextuele kader onderzoekt deze rechtbank de zogenoemde "vluchten des doods" uitgevoerd door personeel van de Argentijnse marine. Welke activiteit begon met het ronselen van bepaalde gedetineerden, die een injectie kregen met "Pentonaval" (pentotal), hetgeen een algehele gevoelloosheid van het lichaam en het bewustzijn veroorzaakte. Onmiddellijk na de injectie werden zij in een vrachtwagen gestopt die hen

vervoerde naar een vliegtuig, van waaruit zij, zoals gebleken is in deze zaak, levend of dood in de rivier "Río de la Plata" geworpen werden. De beschreven gebeurtenissen maakten deel uit van de methodologie om zich te ontdoen van de lichamen van de in de "Escuela Superior de Mecánica de la Armada" gegijzelde personen. III. Dat in het kader van de betreffende gerechtelijke stappen, met name, in het licht van hetgeen voortgekomen is uit de door het Landelijk Parket van Rotterdam, Nederland, afgegeven rechtshulpverzoek, zie met name blad 67, item getuigenverklaring-, en de inhoud van het bovenstaande verslag, waaruit een duidelijke vooruitgang blijkt in het aldaar uitgevoerd onderzoek en de uitdrukkelijke instemming van de officier van justitie opdat deze rechterlijke macht zich vestigt in het Koninkrijk der Nederlanden, ben ik van mening dat het noodzakelijk is voor de voortzetting van dit onderzoek om rechtstreeks de getuigenverklaringen af te nemen van de personen die ooggetuigen zouden zijn geweest van de verklaringen die Julio Alberto Poch zou hebben afgelegd in zijn die verband houden met zijn mogelijke deelname in de onderzochte feiten in deze zaak; evenals van diegenen die hiermee verband houdende informatie zouden kunnen hebben ontvangen. De directe interventie van de ondergetekende en zijn medewerkers in de afname van de getuigenverklaringen waarborgt zonder twijfel de nabijheid die dit soort rechtshandelingen vereist. Hun aanwezigheid maakt het mogelijk om de getuigen om opheldering te vragen over onduidelijke en onvolledige antwoorden; evenals om hen door te vragen over zaken die niet naar behoren beantwoord werden. Het is duidelijk dat deze mogelijkheid niet bestaat indien de getuigenverklaringen verkregen zouden worden via een rechtshulpverzoek. Daar komt nog bij de gevoeligheid die de ondervra-

gingen aan kan tasten, in het bijzonder in dit geval, omdat de getuigen heden ten dage

Poch zijn en misschien een sterke emotionele band met hem hebben gevormd, en vanzelfsprekend de mogelijke gevolgen die zouden kunnen voortvloeien uit hetgeen zij uiteindelijk verklaren. Zodat genoemde bewijsverkrijging noodzakelijke wijze uitgevoerd dient te worden in Nederland.- IV. Op grond van het eerder uiteengezette en op grond van de ondervragingen die heden verordend werden in het kader van de zaak , genoemd in punt I. van dit rechtshulpverzoek, verorder ik, ter procedure bij de griffie nummer 24 van de rechtbank, tevens onder mijn leiding, om een ambtsbericht te doen uitgaan aan de President van het Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken, waaraan de desbetreffende gewaarmerkte akten toegevoegd dienen te worden om te voldoen aan het verordende in het besluit 21/93 van de Hoge Raad van de Natie, met het doel om de ondergetekende en de griffiers,

te y toestemming te verlenen om de genoemde gerechtelijke formaliteiten uit te voeren in de stad Madrid, Spanje, van 4 t/m 6 december van dit jaar en van 7 t/m 9 december van dit jaar in de stad Amsterdam, Nederland. Waarbij vastgelegd wordt dat voor de eventuele toestemmingen die verzocht zullen worden via de daarvoor bestemmende procedure, dat men tevens gebruik zal maken van de dagen 3, 10 en 11 december voor respectievelijk de heen- en terugreis; tevens om via de gebruikelijke kanalen te verzoeken om de noodzakelijke fondsen ter beschikking te stellen voor de reis- en verblijfskosten en voor de reisvergoedingen. V. Na de desbetreffende toestemming verkregen te hebben en vanwege het in punt III van dit schrijven vermelde, om de rechtbank te laten vertegenwoordigen door een commissie, voorgezeten door de ondertekenaar en

tezamen met de heren griffiers, _____ en _____, in Nederland, om getuigenverklaringen af te nemen van de betreffende personen tijdens een zitting op 8 december 2008 in de Argentijnse ambassade in Nederland, gelegen in de stad Amsterdam [*sic*]. Te dien einde en, voor de internationale strafrechtelijke samenwerking bij de onderzoeksprocedure van deze rechterlijke macht, een rechtshulpverzoek af te geven gericht aan de heer officier van justitie _____ in Rotterdam, Nederland, in uitoefening van de bevoegdheden voortvloeiende uit de Wet op Internationale Strafrechtelijke Samenwerking (Wet 24.767), die reeds bemiddelt in deze zaak, zoals blijkt uit de gerechtelijke stappen die de grondslag vormen voor dit rechtshulpverzoek. Men verzoekt hem om alle stappen te ondernemen die noodzakelijk zijn om de personen te individualiseren aan wie Julio Alberto Poch verteld zou kunnen hebben over zijn mogelijke deelname in de feiten voorgevallen in de "Escuela Superior de Mecánica de la Armada", [Technische School van de Marine] gedurende de periode 1976-1983. En deze personen te dagvaarden om op het eerste werkuur van de aangewezen dag te verschijnen bij de eerder genoemde ambassade. De noodzakelijke stappen dienen ondernomen te worden om de desbetreffende verklaringen op het af te geven rechtshulpverzoek te laten plaatsen. Waarna het rechtshulpverzoek vertaald dient te worden naar het Nederlands, waartoe de vertaalster van de betreffende taal benoemd dient te worden. Zij dient telefonisch in kennis gebracht te worden dat zij zich bij de rechtbank dient te melden voor de aanvaarding van deze taak. Vanwege de urgentie van de zaak en vanwege de nabijheid van de voor de getuigenverklaringen vastgestelde datum dient het rechtshulpverzoek in eerste instantie per fax verstuurd te worden, hetgeen schriftelijk

vastgelegd dient te worden. Als laatste dient er een ambtsbericht afgegeven te worden aan het Nationale Ministerie van Buitenlandse Zaken, Internationale Handel en Godsdienstzaken met het verzoek om via de desbetreffende diplomatieke wegen dit rechtshulpverzoek met de urgentie van de zaak af te handelen. Het is noodzakelijk dat het hoofd van het Parket nummer 3 van de jurisdictie betrokken wordt bij deze maatregel, hij dient hiervan in kennis gesteld te worden. Ondertekend door

, Federale Rechter; Voor mij: , Griffier".-----

VERZOCHT wordt om een snelle afhandeling van dit rechtshulpverzoek. -----

AFGEGEVEN, GESTEMPELD EN ONDERTEKENT in de kamer van mijn openbare kantoor in de stad Buenos Aires op de zevenentwintigste dag van de maand oktober van 2008.-----

[Een onleesbare handtekening] – Federale Rechter.-----

[Een onleesbare handtekening] – Griffier.-----

IK VERKLAAR: van rechtswege dat de voorafgaande handtekening toebehoort aan , Griffier van de Griffie nummer 23 van de Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12 onder mijn leiding. Dit is al hetgeen ik verklaar, op de zevenentwintigste dag van de maand oktober van 2008.-----

[Een onleesbare handtekening] – Federale Rechter.-----

De ondertekenende President van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad VERKLAART dat de voorafgaande handtekening die van de heer Federale Rechter is.-----
Buenos Aires, 30 oktober 2008.- -----

[Een onleesbare handtekening]

– President. -----

[Gedeeltelijk over beide bladen een ovale stempel:] Nationale Gerechtshof in Federale

Straf- en Correctionele Zaken – President. -----

[De achterkant van het laatste blad is onbeschreven].-----

Ik, _____, beëdigd vertaalster voor de
Nederlands-Spaanse taal, ingeschreven bij het College van Beëdigde Vertalers van de
stad Buenos Aires onder nummer _____, verklaar bij deze dat het voorafgaande een
volledige en getrouwe vertaling naar het Nederlands is van het aangehechte document
in de Spaanse taal. Buenos Aires, Argentinië, 5 november 2008. -----

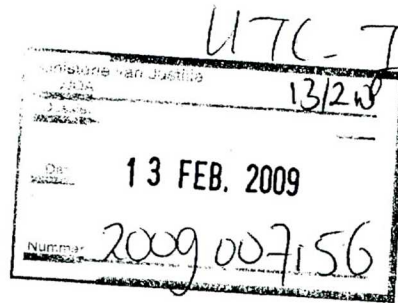
Es traducción fiel al idioma neerlandés del documento adjunto redactado en idioma
castellano, que tuve ante mí y al cual me remito. Ciudad Autónoma de Buenos Aires,
Argentina, a los cinco días del mes de noviembre de dos mil ocho. -----

TRADUCTORA PUBLICA
IDIOMA NEERLANDES

2

*Embassy of the
Argentine Republic*

Nro. V 015/2009

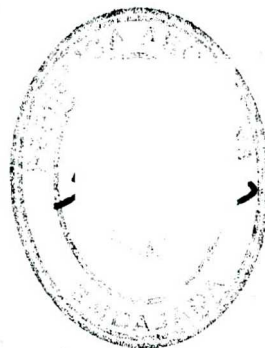
The Embassy of the Argentine Republic presents its compliments to the Ministry of Justice -Department of Legal Assistance in Criminal Matters- and has the honour to enclose a request from the competent Argentine judicial authorities to the competent Dutch judicial authorities, for the arrest, custody and extradition of the Argentine national Julio Alberto POCH, born in _____ National Identification Document Nr _____

In this regard, it includes a warrant for the arrest of Mr. Poch, issued by the National Court in Criminal and Correctional Matters Nr. 12, who is accused of committing crimes of repeated imposition of torture, aggravated illegal deprivation of liberty and others.

This request is based on article 11 of the Extradition Treaty between the Argentine Republic and the Kingdom of The Netherlands concluded on September, 7th, 1893. In consequence, and taking into account the provisions of the treaty, attached to this letter, in Spanish and Dutch, are a briefing of the facts, their criminal qualification, the warrant of arrest, the applicable criminal law and information to identify and locate Mr. Poch.

The Embassy of the Argentine Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Justice -Department of Legal Assistance in Criminal Matters- the assurances of its highest consideration.

The Hague, February 11th 2009

Ministry of Justice
Department of Legal Assistance in Criminal Matters
T.a.v.
P.O. Box 20301 - 2500 EH
The Hague - THE NETHERLANDS

TRADUCCIÓN PÚBLICA – BEËDIGDE VERTALING-----

[Bovenaan op de eerste vier pagina's en op de laatste negentien pagina's:] *Rechterlijke Macht van de Natie* -----

[Bovenaan links op het eerste blad een ronde stempel met de tekst:] *Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12.*-----

[Bovenaan rechts op alle bladen, met uitzondering van de laatste twee, een onleesbare handtekening en daaronder de tekst:] – Griffier.-----

hoofd van de Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12 van de hoofdstad Buenos Aires, in verband met de rechtszaken nummer **14.217/03** getiteld "E.S.M.A. o/ Ambtshalve vervolgbaar delict" [N.v.d.V: "E.S.M.A" is de afkorting voor "Escuela Mecánica de la Armada: Technische School van de Argentijnse Marine]; nummer **18.918/03**

en anderen o/ Illegale vrijheidsberoving – Benadeelde nummer **18.967/03** getiteld o/ Illegale vrijheidsberoving" en nummer **7694/99** getiteld en anderen o/ Ambtshalve vervolgbaar delict", welke in behandeling zijn bij de Griffie nummer 23, onder leiding van

Het is een eer om mij tot **Uwe Edelachtbare, dienstdoende Rechter in Strafzaken met de desbetreffende jurisdictie in het Koninkrijk der Nederlanden** te richten met het verzoek om met zijn bemiddeling over te gaan tot de onmiddellijk **DETENTIE** en daaropvolgende **UITLEVERING** van de Argentijnse staatsburger **Julio Alberto Poch**, houder van het nationale identiteitsdocument nummer en van het identiteitsdocument [N.v.d.V: van de Federale Politie] nummer geboren op in , zoon van en

van beroep Luitenant ter zee der 2e Klasse b.d. van de Argentijnse Marine en piloot van de luchtvaartmaatschappij "Transavia", met domicilie in

Hetgeen waarom verzocht wordt is in overstemming met de door deze rechtbank verzamelde informatie in het kader van de rechtszaken nummer 14.217/03, getiteld **"E.S.M.A o/ Ambtshalve vervolgbaar delict"**; nummer 18.918/03, getiteld "

en anderen o/ Illegale vrijheidsberoving – Benadeelde

o/ Illegale
"; nummer 18.967/03, getiteld

vrijheidsberoving"; nummer 7694/99, getiteld **en anderen o/ Ambtshalve vervolgbaar delict"**; evenals in de rechtszaak nummer 3.227/2007, getiteld **"N.N. o/ Ambtshalve vervolgbaar delict"**, waaruit blijkt dat **Julio Alberto Poch** betrokken was bij feiten die in deze zaken onderzocht worden, dit alles in overeenstemming met het Uitleveringsverdrag met Nederland (wet 3.495) en met de wet 24.767 van Internationale Strafrechtelijke Samenwerking. Wat betreft de vermelde woonplaats, deze is verkregen dankzij de informatie verstrekt door

Officier van Justitie, Hoofd van het Landelijk Parket in Rotterdam, Nederland, in het kader van de berichten met referenties Raaf/RHV/ARG001 en 002. --- Teneinde te voldoen aan de wettelijke vereisten en in overeenstemming met het bepaalde in artikel 11 van het genoemde Verdrag wordt de volgende informatie verstrekt: 1.1.) Om aan de vereisten te voldoen volgt hierna de transcriptie van de beschikking d.d. 30 december 2008, waarin de dagvaarding tot verhoor van **Julio Alberto Poch** verordend wordt, overeenkomstig artikel 294 van het Wetboek van Strafvordering van de Natie, en diens detentie in het kader van de rechtszaken waarin dit document uitgevaardigd wordt en teneinde de comparitie van de genoemde persoon tijdens het proces te verzekeren en diens detentie en beschikte audiënties te

verwezenlijken, teneinde te voldoen aan de formele vereisten voorzien in de wet 3.495. De letterlijke transcriptie luidt: "Buenos Aires, 30 december 2008. Na een diepgaande beoordeling van het in deze zaak verzamelde bewijsmateriaal, evenals van die in bewaring bij de Griffie, ben ik van mening dat er voldoende redenen bestaan om **Julio Alberto Poch** te verdenken van deelneming in het plegen van de onderzochte illegale feiten. Reden waarom hij verhoord dient te worden in de termen van artikel 294 van het Wetboek van Strafvordering, reden waarom zijn detentie verordend wordt vanwege de belangrijkheid van de feiten die hem ten laste gelegd worden. Dienovereenkomstig en met de zekerheid dat de genoemde Poch woonachtig is op het adres

dient dit verzoek afgegeven te worden.- De officier van justitie dient hiervan in kennis gesteld te worden." -----

1.2.) Hierna volgt de volledige transcriptie van de **IN STAAT VAN BESCHULDIGING STELLING MET VOORARREST van JULIO ALBERTO POCH**, uitgevaardigd in de rechtszaken nummer **14.217/03**, nummer **18.918/03**, nummer **18.967/03** en nummer **7694/99**, alle in behandeling bij deze Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, Griffie nummer 23, uitsluitend dienende voor zijn uitlevering vanuit de . In dit kader geeft men uitvoering aan alle normen vereist in het Uitleveringsverdrag met Nederland (wet 3.495) en in de wet 24.767 van Internationale Strafrechtelijke Samenwerking; welke letterlijk luidt: "Buenos Aires, 30 december 2008. -----

GEZIEN: -----

Ter besluitvorming in verband met de volgende rechtszaken nummer **14.217/03** getiteld "E.S.M.A. o/ Ambtshalve vervolgbaar delict"; nummer **18.918/03** en anderen o/ Illegale vrijheidsberoving – Benadeelde in de zaak nummer **18.967/03** getiteld en anderen o/ Illegale

vrijheidsberoving" en nummer **7694/99** getiteld " en anderen o/
Ambtshalve vervolgbaar delict", welke in behandeling zijn bij deze Nationale Rechtbank
in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn leiding, Griffie
nummer 23, onder leiding van en *betreffende de procedurele*
positie van Julio Alberto Poch, van wie geen bijnaam bekend is, van

houder van het identiteitsdocument nummer
afgegeven door de Federale Politie en van het nationale identiteitsdocument nummer
geboren op in , zoon van en
van beroep Luitenant ter zee der 2e Klasse b.d. van de
Argentijnse Marine en piloot van de luchtvaartmaatschappij "Transavia", met domicilie in
teneinde om om zijn uitlevering te
verzoeken ter nakoming van de normen van het Uitleveringsverdrag met Nederland
(wet 3.495) en de wet 24.767 van Internationale Strafrechtelijke Samenwerking. -----

OVERWEGENDE: -----

Dat bij deze Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken
nummer 12, Griffie nummer 23, in behandeling zijn de rechtszaken nummer **14.217/03**,
18.918/03, **18.967/03** en **7.694/99**. Het in genoemde dossiers verzamelde
bewijsmateriaal, evenals dat verzameld in het kader van de zaak nummer 3.227/2007,
getiteld "N.N. o/ Ambtshalve vervolgbaar delict", tevens in behandeling bij deze
rechtbank, die, onder andere, verwijzen naar Julio Alberto Poch als vermoedelijke
betrokkene in de onderzochte gebeurtenissen. -----

Naar aanleiding van het bovenstaande en vanwege het bestaan van de door
artikel 294 van het Wetboek van Strafvordering vereiste verdenking, heeft deze
rechtbank de dagvaarding van Julio Alberto Poch verordend om hem te verhoren
aangaande de gebeurtenissen die onderzocht worden. -----

Teneinde het verordende verhoor te kunnen realiseren en teneinde de door deze rechtbank verordende detentie te verwezenlijken, dient het uitvaardigen van de staat van beschuldigingstelling en voorarrest beoordeeld te worden met betrekking tot de onderzochte feiten uitsluitend om om de uitlevering te verzoeken van de genoemde persoon. -----

Dit, aangezien de genoemde persoon Poch om dit moment woonachtig is op het adres -----

I) PROCEDURELE POSITIE VAN JULIO ALBERTO POCH.------

a) De feiten:-----

a. 1.) Betreffende de rechtszaak nummer 14.217/03:-----

In het kader van deze zaak ontving deze rechtbank op 23 juli 2008 een internationaal rechtshulpverzoek, met verwijzing naar het Verdrag van Rome, van de officier van justitie ----- hoofd van het Landelijk Parket van Rotterdam, waarin hij mij op de hoogte stelde van het feit dat op 3 juli 2008 een getuige een verklaring heeft afgelegd met betrekking tot Alberto Poch, waarin hij bevestigt dat hij piloot is en collega van de genoemde persoon; en dat hij in de zomer van 2006 informatie heeft ontvangen over deze persoon van een andere collega, ook piloot, die hem vertelde dat "tijdens het militaire bewind van Videla, Poch mensen uit vliegtuigen heeft gegooid." Uit deze verklaring blijkt tevens dat de collega van deze getuige die informatie van Poch zelf had ontvangen. Zijn echtgenote was daarbij aanwezig en bevestigde het verhaal van haar echtgenoot". Het officiële verzoek werd ontvangen op 22 september 2008 (zie bladen 63/70). -----

Naar aanleiding hiervan ontving deze rechtbank op 31 juli 2008 het verzoek van de officier van justitie, die belast is met deze zaak, -----, hoofd van het Landelijk Parket in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 3, betreffende

de verantwoordelijkheid die Julio Alberto Poch ten deel zou kunnen vallen vanwege het feit dat hij betrokken was bij de uitvoering van misdaden tegen de menselijkheid gepleegd in de Republiek Argentinië gedurende de laatste militaire dictatuur. In zijn verzoek vestigt hij de aandacht op hetgeen vermeld wordt in het rechtshulpverzoek van de officier van justitie . en merkt op dat in het kader van de tevens bij deze rechtbank in behandeling zijnde rechtszaak 3.227/2002, getiteld "N.N. o/Ambtshalve vervolgbaar delict", men vast heeft kunnen stellen dat Julio Alberto Poch behoorde tot de marineofficieren, die gedurende de periode 1976/1983 als vliegers werkzaam waren bij de Argentijnse Marine. Naar aanleiding hiervan verzocht hij in zijn verzoek om vooronderzoek in deze rechtszaak met betrekking tot de genoemde Poch, in overeenstemming met de voorschriften vermeld in de artikelen 180 en 188 van het Wetboek van Strafvordering van de Natie (zie bladen 31/33).-----

Zodat de feiten waarom dit onderzoek ingesteld is met betrekking tot Julio Alberto Poch bestaan uit de verantwoordelijkheid die hem ten deel zouden kunnen vallen zijnde marinevlieger bij de Argentijnse Marine, met als operatiebasis de E.S.M.A, tezamen met alle andere personen die in deze zaak onderzocht worden, evenals met anderen die nog niet geïdentificeerd zijn, zoals diegenen die bekend waren onder hun bijnamen. De leden van die groep behoorden tot de Argentijnse Federale Politie, Argentijnse Marine, Argentijnse Waterpolitie, Argentijnse Landmacht en de Federale Gevangenisdienst **waarbij de feiten die hem toegeschreven worden ietsel hebben toegebracht aan de volgende slachtoffers:** -----

Gegevens slachtoffers

Gegevens slachtoffers

Alle genoemde personen werden naar de E.S.M.A. gebracht, plaats waar zij verhoord werden onder toepassing van verschillende soorten foltering, om daarna onder onmenselijke omstandigheden ondergebracht te worden in de sectoren genoemd "capucha" [N.v.d.V: kap] en "capuchita" [N.v.d.V: kapje], op de derde verdieping en de zolder van de officiersclub van de E.S.M.A. De genoemde personen verbleven in dat clandestiene detentiecentrum totdat zij "overgeplaatst" werden door personeel van de marine. -----

Betreffende, en verband houdende met het onderzoek van, de zo genoemde "doodsvluchten" uitgevoerd door personeel van de Argentijnse marine, deze activiteit begon met de rekrutering van bepaalde gevangenen die in de E.S.M.A. verbleven, bij wie het medisch personeel van het genoemde clandestiene detentiecentrum een drug injecteerde, die zij "Pentonaval" noemde, maar waarbij het in werkelijkheid ging om "Pentotal", dat bij hen een algehele slaperigheid van lichaam en bewustzijn veroorzaakte. Na deze injectie werden zij onmiddellijk in een vrachtwagen gestopt, die hen vervoerde naar een vliegtuig, van waaruit zij nog levend in de rivier "Río de la Plata" werden gegooid. De beschreven gebeurtenissen maken deel uit van een methodologie om zich van de lichamen van de personen die in de E.S.M.A. in gijzeling gehouden werden te ontdoen, proces waaraan de verdachte Poch deel nam als piloot.-

a.2 (Betreffende de zaak nummer 18.918/03)-----

In verband met de zaak nummer 18.918/03, zijn de feiten die onderzocht worden en die toegeschreven worden aan Julio Alberto Poch, die , letsel hebben toegebracht, welke op de volgende wijze hebben plaatsgevonden: Op 25 maart 1977, tussen 14.30 en 16.00 uur, hebben leden van de Werkeenheid 3.3.2, behorende tot de Werkgroep 3.3, afhankelijk van de Werkkracht 3 van de Argentijnse marine, met operationele basis in de E.S.M.A, een operatie uitgevoerd in de omgeving van de boulevards Avenida San Juan en Avenida Entre Ríos in deze stad Buenos Aires, met het doel . gevangenen te nemen. -----

Nadat men de aanwezigheid van de genoemde persoon op die plaats had waargenomen, riep een lid van de werkgroep naar hem "Stop, politie", waarbij schoten uitgewisseld werden met als resultaat dat . gewond raakte, hetgeen zijn aanhouding mogelijk maakte en het vervoer naar de E.S.M.A. -----

Aan deze gebeurtenissen, die plaats vonden in de stad Buenos Aires, namen leden van de werkgroep deel, die opereerde vanaf de basis in de E.S.M.A. -----

Er dient vermeld te worden dat aan deze operatie ook personen verplicht werden om deel te nemen, die op illegale wijze van hun vrijheid beroofd in de E.S.M.A. verbleven. Zij werden "rondgereden" in de omgeving van de plaats waar zijn arrestatie plaatsvond, om ----- te lokaliseren in het geval hij niet naar de afspraak zou komen. -----

a3. (Van de zaak nummer 18.967/03)-----

De feiten waarom de genoemde zaak onderzocht wordt en welke toegeschreven wordt aan Julio Alberto Poch, behoren toe aan de vrijheidsberovingen geleden door

----- die plaats vonden aan het einde van de middag van 8 december 1977, om ongeveer 20.00 uur, bij de ingang van de kerk "Santa Cruz", gelegen op de straat -----; de vrijheidsberoving geleden door ----- die plaats vond aan het einde van de middag van 8 december 1977 in zijn atelier in de straat

----- de vrijheidsberoving geleden door ----- op 10 december 1977, rond het middaguur, waarbij hij weggehaald werd uit zijn woning in de straat ----- in de plaats -----; de vrijheidsberoving geleden door ----- in de ochtenduren van 10 december 1977, op het moment dat zij aangesproken werd door in burger geklede personen, die gewapend waren, terwijl zij zich in de straat ----- in de plaats

----- bevond en de vrijheidsberoving geleden door

----- op 8 december 1977.-----

Alle genoemde personen werden naar de E.S.M.A. gebracht, plaats waar zij verhoord werden onder toepassing van verschillende soorten folteringen, om daarna onder onmenselijke omstandigheden ondergebracht te worden in de sectoren genoemd "capucha" en "capuchita", op de derde verdieping en de zolder van de officiersclub van de E.S.M.A. Het verblijf van de genoemde groep personen in het clandestiene detentiecentrum duurde tussen ongeveer zeven en tien dagen, waarna zij "overgeplaatst" werden door personeel van de marine. -----

Tevens dient vastgelegd te worden dat overeenkomstig de akte opgemaakt op blad 8319 en zoals blijkt uit de bladen 436/441 van het dossier nummer 111, getiteld: "Gemeentelijke Begraafplaats van General Lavalle (provincie Buenos Aires)" van het register van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad, de rechters besloten: I) TE VERKLAREN dat de persoon van het vrouwelijke geslacht, wiens overlijden ingeschreven staat op _____, in de akte nummer _____ van het jaar _____, van het Provinciale Personenregister, afdeling General Lavalle, provincie Buenos Aires, en begraven is

_____ – van de gemeentelijke begraafplaats van de genoemde stad _____ is, identiteitsdocument nummer _____, geboren op _____ in _____ gemeente _____, provincie Buenos Aires, dochter van _____ en van _____. II) TE VERKLAREN dat de persoon van het vrouwelijke geslacht, wiens overlijden ingeschreven staat op _____, in de akte nummer _____ van het jaar _____, van het Provinciale Personenregister, afdeling General Lavalle, provincie Buenos Aires, en begraven is in _____ – van de gemeentelijke begraafplaats van de genoemde stad _____

_____ is, identiteitsdocument nummer _____, geboren op _____ in _____ provincie Tucumán, dochter van _____. III) TE

VERKLAREN dat de persoon van het vrouwelijke geslacht, wiens overlijden ingeschreven staat op _____, in de akte nummer _____ van het jaar _____ van het Provinciale Personenregister, afdeling General Lavalle, provincie Buenos Aires, en begraven is in het graf _____ van sector _____ – van de gemeentelijke begraafplaats van de genoemde stad _____ is, identiteitsdocument van de Federale Politie nummer _____, dochter van _____ en van _____

Uit de akte op blad 8337 blijkt dat in het "Incident van onderzoek naar en identificatie van _____ en anderen" van het register van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad, de rechters besloten: I) TE VERKLAREN dat de persoon van het vrouwelijke geslacht, wiens overlijden ingeschreven staat op _____, in de akte nummer _____ van het jaar _____ van het Provinciale Personenregister, afdeling General Lavalle, provincie Buenos Aires, en die begraven is als N.N. in het graf _____ van sector _____ van de gemeentelijke begraafplaats van de genoemde stad _____ is, en waarbij besloten werd om een afzonderlijk incident te openen in de zaak nummer 18.967/03 van dit Gerechtshof en van blad 8434 van het dossier nummer 111 getiteld: "Gemeentelijke Begraafplaats van General Lavalle (provincie Buenos Aires)" van het register van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad, de rechters op bladen 560/562 besloten: I) TE VERKLAREN dat de persoon van het vrouwelijke geslacht, wiens overlijden ingeschreven staat in de akte nummer _____ van het jaar _____, van het Provinciale Personenregister, afdeling General Lavalle, provincie Buenos Aires, en begraven is in het graf _____ van sector _____ – van de gemeentelijke begraafplaats van de genoemde stad _____ is, identiteitsdocument nummer _____, geboren op _____ in _____

provincie Tucumán, dochter van en van , waarbij tevens als datum van overlijden vastgelegd dient te worden.-----

Op dit punt aangekomen, dient vermeld te worden dat overeenkomstig het rapport van de forensische arts van de Nationale Justitie, , betreffende de resten, van wie in leven en waren, men het bestaan van beenbreuken perimortem vast heeft kunnen stellen, d.w.z. fracturen die veroorzaakt zijn rond het moment van het overlijden zelf. De diagnose van de verwondingen perimortem is gesteld d.m.v. de kenmerken en het type van de fractuur, het gebrek aan herstel, de structuur en de kleur van de randen. Deze fracturen zijn veroorzaakt door een botsing met of een klap tegen een hard voorwerp of oppervlakte. Betreffende de doodsoorzaak, deze kan niet met zekerheid vastgesteld worden vanwege de tijd die verstreken is en vanwege het gebrek aan zacht weefsel (zie blad 8364).-----

a4 (Van de zaak nummer 7.694/99)-----

In het kader van het dossier 7.694/99, in behandeling bij deze rechtbank, wordt aan Julio Alberto Poch de illegale vrijheidsberoving toegeschreven van

heeft aangifte gedaan van de illegale vrijheidsberoving van zijn vader op 10 januari 1977, om ongeveer 07.00 uur, op het moment dat een grote groep in burger geklede personen, die vuurwapens bij zich droegen en die tot de Argentijnse marine behoorden, op zijn kantoor op de boulevard Avenida Santa Fe 1713, eerste verdieping, in deze stad verschenen. Op dat kantoor werkten andere personen in financiële adviesverlening. -----

Overeenkomstig de verklaringen van de getuigen, die aanwezig waren, duurde de operatie tot ongeveer 16.00 uur, moment waarop

en vrijgelaten werden, die daar door een deel van diezelfde groep vastgehouden waren.-----

Waarna zij het kantoor verlieten en en "onder dwang" meenamen, die in verschillende bestelwagens en in een auto Ford Fairlane, eigendom van overgebracht zouden zijn naar de E.S.M.A.-----

De aangever vestigde de aandacht op het feit dat gedurende de genoemde operatie, de personen die daaraan deelnamen geld – "honderdduizende dollars, misschien meer dan een miljoen"- meenamen, evenals stukken, dossiers en documentatie, dat zich allemaal in de kluis van het kantoor van bevond.-----

Tevens zou men uit het kantoor alle zaken, die zich daar bevonden, verwijderd hebben, onder andere, typemachines, huishoudelijke apparatuur en kleding.-----

Uit zijn uitgebreide uiteenzetting blijken de verschillende manoeuvres die uitgevoerd werden met het doel zich de goederen van zijn vader toe te eigenen, evenals het vermogen van de maatschappij "Cerro Largo S.A.", waarvan

deel uitmaakte en waaraan en)
deel namen.-----

Op hun beurt, werden en op illegale wijze van hun vrijheid beroofd tussen de nacht van 10 januari 1977 en de dageraad van 11 januari 1977.-----

en zouden naar de E.S.M.A. zijn gebracht, waar zij onder onmenselijke omstandigheden gevangen gehouden werden. had voor de laatste keer

telefonisch contact met zijn familie op 25 maart 1977. Hij wordt nog vermist, evenals

b) Beschrijving van het bewijsmateriaal:-----

b.1. (Van de zaak nummer 14.217/03):-----

Met betrekking tot de zaak nummer 14.217/03, wordt het bewijsmateriaal gevormd door: De gerechtelijke handelingen op bladen 16/60; de voorgelegde stukken op bladen 7504/15; 7633/achterzijde; 7651/3; 7675/6; 7835/6; 7854/achterzijde; 7855/6; 7917/8; 7997/8; de verklaringen op bladen 8137/47; 8152/93; 8231/45; 8249/53; 8263/5; 8308/13; 8314/5; 8316/7; 8318/20; 8321/23; de voorgelegde stukken op bladen 8706/10; de gerechtelijke handelingen op bladen 8891/8909; 8910/36; de voorgelegde stukken op bladen 8961/70; 8992/8; 9164/5; de gerechtelijke handelingen op bladen 9166/99; de voorgelegde stukken op bladen 9305/6; 9336/8; 9361/achterzijde; 9362/achterzijde; de gerechtelijke handelingen op bladen 9380/1; de voorgelegde stukken op bladen 9505/6; 9588/achterzijde; 9601/achterzijde; 9643/5; 9651/ achterzijde; 9682/5; 9688/ achterzijde; 9689/achterzijde; 9690/1; 9700/2; 9704/5; 9706/8; 9709/11; 9828/ achterzijde; 9852/5; de gerechtelijke handelingen op bladen 9859/64; 9885/7; 9895/ achterzijde; 9897/9900; 9901/2; de voorgelegde stukken op bladen 10049/ achterzijde; 10050/achterzijde; 10076/7; 10181/90; 10346/67; 10573/4; 10620/achterzijde; 11019; de verklaringen op bladen 11022/3; 11024/5; de voorgelegde stukken op bladen 11032/3; 11038/48; 11075/7; 11502/6; 11516; 11522/ achterzijde; 11530/1; 11535/achterzijde; 11574/achterzijde; de verklaring op bladen 11624/5; de voorgelegde stukken op bladen 11683/4; 11692/4; 11719/23; de gerechtelijke handelingen op bladen 11738/44; het voorgelegde stuk op blad 11775/achterzijde; de verklaringen op bladen 11944/6; 11999/12003; het voorgelegde stuk op blad 12016/achterzijde; de verklaringen op bladen 12028/31; 12041/3; 12051/4; de gerechtelijke handelingen op bladen 12068/71;

),
(
,
evenals de dossiers van de SDH [N.v.d. V: *Secretariaat voor Mensenrechten*] van en
,
,
,

dossiers van REDEFA [N.v.d.V: *Register van Vermiste en Overleden Personen*] van),
,
) Tevens
gewaarmerkte kopie van de documentatie SDH van ;
dossier van de CONADEP van CONADEP van
CONADEP van CONADEP van
; informatie over de verdwijning van
antecedenten van de Werkgroep, boekdeel 4 en verdere informatie; dit alles op bladen
42.750/42.810.-----

b.2) Met betrekking tot de deelneming van Julio Alberto Poch in de zogenoemde "doodsvluchten" en steeds binnen het kader van deze rechtszaak, dient de aandacht gevestigd te worden op het volgende bewijsmateriaal:-----

Uit de feiten die door de rechtspleging onderzocht worden, blijkt de deelneming die Julio Alberto Poch toe zou kunnen komen in zijn hoedanigheid van marinevlieger, beroep dat hij uitoefende binnen de Argentijnse Marine in de tijdsperiode begrepen tussen 1976 en het einde van het jaar 1980, uit het volgende bewijsmateriaal: -----

In eerste instantie zijn het – originele - persoonlijk dossier, staat van dienst en van beoordelingen van de genoemde Poch opgeëist, die in bewaring zijn van de Griffie. Uit de staat van dienst – waarvan de gewaarmerkte kopieën toegevoegd zijn in deze zaak op bladen 9/28, blijkt dat de genoemde Poch zijn marinecarrière bij de Argentijnse Marine begon als adelborst eerste jaar in 1969 en dat men hem op 22 februari 1974 de "oriëntatie van vlieger" toekende, omdat hij slaagde voor de cursus marinevliegers XL VIII met het cijfer 3.921, nummer één van zestien studenten. Waarna hij zijn carrière voortzette met verschillende cursussen die steeds verband hielden met het besturen van vliegtuigen (cursus voor marinevlieger, cursus jacht en aanval, cursus nabije ondersteuning in de lucht, overlevingscursus, cursus voor het vliegtuig A-4 SKYHAWK TA-4J). Tevens volgde hij tussen de maanden maart en oktober 1977 een aanpassingscursus voor het vliegtuig A4Q-4 in de Verenigde Staten, totdat hij op 1 december 1982 vrijwillig met pensioen ging zonder salaris. Tevens blijkt uit dat dossier dat de Argentijnse Marine hem verschillende vlieguren heeft toegekend voor de door hem uitgevoerde vluchten gedurende de jaren 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980.-----

In het dossier van de zaak bevindt zich tevens een lijst met de namen van de marinevliegers, die heden ten dage in passieve dienst of ontslagen zijn, die tussen de jaren 1976/1983 de functies van vlieger konden vervullen; onder hen bevindt zich *Julio Alberto Poch* met de volgende gegevens: identiteitsdocument nummer
Registernummer Rang: Luitenant ter zee der 2de klasse: Academie:
Marine; Oriëntatie: Vlieger (zie bladen 7/8). -----

Blad 50 bevat een rapport van de Dienst Informatie en Antecedenten van de Argentijnse Federale Politie, waaruit blijkt dat Poch geïdentificeerd wordt met het dossier CI [N.v.d.V: *Afkorting voor de identiteitskaart van de Federale Politie*]

dat hij de zoon is van _____ en _____ geboren is op _____ in _____ nationaal identiteitsdocument _____, gehuwd met _____ piloot, laatste geregistreerde domicilies: Van 1981 tot 1988 op het adres _____ eerste verdieping, _____ en van 1990 tot op het adres _____ Nederland. -----

De Argentijnse Marine heeft op bladen 51/2 de informatie verstrekt over de gegevens betreffende posten, functies en fysieke plaatsen waar Poch gewerkt heeft, evenals wie zijn superieuren in rang waren. -----

De bladen 54/57 bevatten een rapport van de Nationale Migratiedienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, waarin de doorgangen van Julio Alberto Poch vermeld worden, dat wil zeggen, de binnenkomsten in en de vertrekken uit het land via één van de grenslanden van de Republiek Argentinië. -----

Blad 60 bevat een rapport van het Nationale Personenregister met betrekking tot Julio Alberto Poch, wiens gegevens zijn: identiteitsdocument _____ geboren op _____ in de _____ zoon van _____ en _____ met bekend domicilie op het adres F _____ provincie Buenos Aires. -----

Tevens, op grond van de beschikking d.d. 27 oktober 2008 (zie bladen 73/75) en de feiten in aanmerking nemende die blijken uit het internationale rechtshulpverzoek van de officier van justitie _____ heeft een gerechtelijke commissie, bestaande uit ondergetekende en uit de heren Griffiers, _____ en _____ zich op 8 december 2008 gevestigd in Nederland, met het doel om uit eerste hand de getuigenissen te verkrijgen van de personen, die ooggetuigen zijn geweest van de verklaringen die Julio Alberto Poch, in zijn huidige plaats van _____

residentie, gedaan zou hebben met betrekking tot zijn mogelijke deelneming in de feiten die in deze rechtszaak onderzocht worden, evenals van die personen die in deze zin informatie zouden hebben kunnen ontvangen. -----

De bladen 108/110 bevatten de getuigenverklaring van _____ sinds
piloot van de luchtvaartmaatschappij Transavia, die verklaarde dat hij Julio Alberto Poch leerde kennen als een collega van de genoemde luchtvaartmaatschappij en dat deze bij die maatschappij is aangenomen dankzij de in Argentinië verkregen ervaring, waardoor hij niet de noodzakelijke vereiste vlieguuren hoefde te verkrijgen voor toelating. Met betrekking tot de feiten die onderzocht worden, verklaarde hij dat tijdens een gesprek dat hij in het Engels had met Julio Alberto Poch op 2 december 2003 op het eiland Bali in het restaurant "Gado Gado", tijdens een officieel diner en onder omstandigheden waarin zij spraken over prins Willem-Alexander en zijn echtgenote Máxima Zorreguieta, met name over het feit dat de vader van Máxima gewerkt heeft als Minister van Landbouw gedurende het militaire regime van Jorge Rafael Videla, hij die persoon begon te rechtvaardigen zeggende dat men een verkeerd beeld heeft van hetgeen in Argentinië in die jaren is gebeurd. Zo vertelde hij dat: "er momenten waren dat men aan boord van zijn vliegtuig, hij zei niet of het een vliegtuig of een helikopter was, mensen levend naar buiten gooiden met de bedoeling hen te doden." Hij verklaarde tevens dat Poch hem had verteld dat "het om terroristen ging, dat het oorlogstijden waren, dat het normaal is dat er mensen sterven in een oorlog en dat er slachtoffers zijn aan beide kanten". De getuige vertelde dat hij erg boos was geworden om deze verklaringen, maar dat hij dacht dat Poch bij deze feiten betrokken was geweest, omdat men hem daartoe gedwongen had en dat hij hem dat ook gezegd heeft. Moment waarop Poch de gebeurtenissen begon te verdedigen, zegde dat het een menselijke manier was om mensen te executeren en hem zei "dat was geen probleem,

zij waren toch bedwelmd". De getuige verklaarde ook dat dit allemaal gebeurde terwijl Poch het vliegtuig bestuurde, een helikopter of een vliegtuig. Als laatste, verklaarde hij dat tijdens dat diner een andere collega van dezelfde luchtvaartmaatschappij

met de naam _____ en dat ook _____ en

_____ aanwezig waren, alhoewel deze laatste niet aan het gesprek deelnam. En, dat er meer gelegenheden binnen de maatschappij waren tijdens welke Julio Poch gesprekken voerde met andere collega's, waarin hij op fanatieke wijze hetgeen in Argentinië gebeurd was in die periode verdedigde. -----

Tevens zijn er twee getuigenverklaringen van _____ één afgelegd bij de Landelijke Politiedienst van het Korps landelijke politiediensten in Nederland in juli 2008 (zie bladen 111/116) en de andere tegenover de ondergetekende terwijl deze zich in Nederland bevond (zie bladen 117/118). Uit zijn verklaringen tegenover het personeel van de Nederlandse politie blijkt dat hij werkzaam is bij de maatschappij Transavia vanaf _____ en dat hij in de zomer van 2006 een collega ontmoette bij wat zei het "fotobord" noemen, dat zich in de vergaderzaal van de piloten van Transavia bevond. Bij die gelegenheid toonde zijn collega hem een foto van Julio Alberto Poch en zei dat hij nooit meer met hem wilde praten, omdat "hij mensen in zee heeft gegooid". Hij vertelde hem dat Poch dit verteld had tijdens een diner op Bali.

De getuige verklaarde dat toen hij dit hoorde, hij _____ v

Transavia hiervan op de hoogte heeft gebracht, die naar aanleiding daarvan een gesprek met Poch heeft gehad, waarbij Poch alles ontkende en zei dat hij in werkelijkheid de vorm "wij" gebruikt had, doelende op de Argentijnse Marine die de schuldige zou zijn van het in zee gooien van mensen tijdens het regime van Videla. Hij vertelde, onder andere, dat Poch midden jaren tachtig in Nederland was komen wonen en dat zijn professionele overplaatsing naar Transavia hem verbaasd had, omdat die

De getuige verklaarde tegenover ondergetekende dat hij Poch kent als collega, ondanks dat hij nooit met hem gevlogen heeft en dat hij weet dat hij piloot, kapitein en instructeur is. Hij vertelde dat hij nooit rechtstreeks van Julio Alberto Poch gehoord heeft dat hij als vlieger van de Argentijnse Marine deelgenomen zou hebben aan de gebeurtenissen, die plaatsvonden in de Technische School van de Marine (E.S.M.A.), maar wel via andere collega's, te weten:

Bladen 121/122 bevatten de getuigenverklaring van

219

Uit zijn verklaringen blijkt dat hij in de tijd dat hij Poch kende, zich realiseerde dat hij twee verschillende gezichten had; hij kon heel erg vriendelijk zijn of zich gedragen alsof hij zich beter achtte dan de rest en kon zonder duidelijke reden boos worden. Hij vertelde dat hij ook gemerkt heeft dat Poch de redenen waarom hij deel had genomen aan de gebeurtenissen van de jaren 70 sterk verdedigde. Dat hij hem twintig jaar geleden heeft leren kennen. Bij die gelegenheid vertelde Poch hem dat hij dienst had gedaan bij de marine. Dat hij hem altijd heel vriendelijk had geleden, totdat hij commentaren over hem hoorde met betrekking tot een "zwaar verleden, waarover men niet zou moeten praten tenzij men daarbij betrokken was geweest". Hij verklaarde dat hij, evenals _____, aanwezig was bij het diner op Bali, waardoor hij hetzelfde weet als de genoemde _____ en dat hij verwijst naar het door de genoemde _____ geschreven mail; dat Poch een "imponerend gedrag vertoonde door het feit te verdedigen dat hij mensen in zee heeft gegooid" en dat hij dat bewust deed, dat hij nog steeds zijn argumenten verdedigde, en er van overtuigd was dat hij gelijk had en dat het niet leek alsof hij een wapen tegen zijn hoofd had gehad terwijl hij die dingen deed, die hij rechtvaardigde, dat het eerder leek alsof hij daar trots op was. Hij vertelde dat er één ding was waaraan hij zich ontzettend ergerde aan Poch en dat was het gebaar dat hij maakte om te laten zien hoe de manoeuvre die hij met het vliegtuig uitgevoerde was in die jaren, alsof hij een vliegtuig liet draaien om de lading te laten ontsnappen, in dit geval, de mensen die zich in het vliegtuig bevonden. Hij weet niet of Poch zijn vliegtuig werkelijk op die manier draaide, maar dat hij dat gebaar dat hij maakte kent (omdat hij zelf ook piloot is). Als laatste verklaarde hij dat Poch tegenover hem gezinspeeld heeft dat hij boos was omdat hij zich niet eerder realiseerde dat hij ook kinderen en erg jonge mensen in zee heeft gegooid. -----

In de genoemde mail staat vermeld dat J.A. Poch hen heeft verteld over zijn deelneming aan de executies die plaats hebben gevonden in Argentinië gedurende de tijd van het regime van Videla, tijdens een diner op het eiland Bali in een restaurant met de naam "Gado Gado" op 2 december 2003. Hij merkt op dat zij daar waren met en Poch en dat na één of twee glazen wijn het gesprek ging over de koninklijke familie van Nederland. Tijdens dat gesprek herinnerde iemand zich dat de schoonvader van prins Willem-Alexander, de ex-minister van landbouw Jorge Zorreguieta, lid van het "criminele" regime van Videla was geweest in Argentinië. Na die woorden, begon Poch de regering van Videla in Argentinië te verdedigen. Hij zei dat men in Nederland een verkeerd beeld heeft over die tijd, dat men zich ervan bewust zou moeten zijn dat er een oorlog in Argentinië heeft plaatsgevonden en dat het gedurende een oorlog normaal is dat er mensen sterven en dat hij in die dagen als militaire piloot vloog. Hij zegt getuige te zijn geweest van een bekentenis van Poch tijdens dat gesprek: "Gedurende de periode dat hij dienst deed als vlieger tijdens het regime van Videla in Argentinië, voerde hij vluchten uit tijdens welke groepen personen vanuit zijn vliegtuig in zee werden gegooid. Het doel van die vluchten was om de terroristen in Argentinië te doden en zich van hen te ontdoen". Als reactie op die verklaringen zei hij hoe moeilijk dat voor hem als mens moet zijn geweest om te moeten leven in de wetenschap zoveel mensen gedood te hebben, omdat hij de indruk had dat hij gedwongen was door zijn superieuren om die verschrikkelijke oorlogsmisdaden uit te voeren. Maar Poch antwoordde hem dat hij het niet voelde als "verplicht te zijn geweest om zo iets vreselijks te doen", omdat hij het nog steeds eens is met de dingen die hij gedaan heeft en nog steeds denkt dat het juist was. Op blikken van verschil van mening over deze vorm van executie van personen, vertelde Poch hem dat de mensen die zij doodden door ze uit de vliegtuigen in zee te gooien linkse politieke terroristen waren,

die niets beters verdienen en dat dat een humanitaire vorm van executie was omdat de terroristen verdoofd waren. Na dit gesprek, heeft zijn collega hem gevraagd om alles waarover men had gesproken op papier te zetten om het zich later nog te kunnen herinneren. Reden waarom hij de genoemde mail heeft geschreven en dat hij desondanks zich niet met zekerheid kan herinneren of Poch vlieger was bij de marine of bij de luchtmacht en dat hij zich ook niet kan herinneren welk type vliegtuigen of helikopters gebruikt werden voor die executies en dat hij daarom in zijn verslag het woord "vliegtuigen" gebruikt. Hij weet ook niet hoeveel van die missies hij heeft uitgevoerd, maar dat Poch het had over "groepen personen", zonder een aantal te noemen, maar dat uit het verhaal blijkt dat dat op regelmatige basis zou zijn gebeurd.---

Als laatste legde een verklaring af, die op de bladen 124/124 vermeld staat. Uit zijn verklaring blijkt dat, met betrekking tot de personaliteit van Poch, men kan zeggen dat hij een heel wispelturige persoon is. Dat hij hem in september 2005 heeft leren kennen tijdens de eerste lange vlucht die hij met hem als copiloot uitvoerde en dat hij van hemzelf gehoord heeft dat hij als militair vlieger in Argentinië heeft gewerkt, vluchten uitvoerende vanaf de Karel Doorman (het vliegdekschip dat Nederland aan Argentinië heeft verkocht). Hij legt de nadruk op de rustige manier waarop Poch hem vertelde over de dictatuur in Argentinië en met name over zijn werk bij de strijdkrachten. Omdat hij weinig wist over dat onderwerp, heeft hij hem gevraagd wat de reden was van het gedrag van de regering van de dictator Videla. Waarop Poch hem luidkeels antwoordde in het Engels: "Ze hadden die hoerenzonen moeten begraven. Ze hadden ze allemaal moeten vermoorden". -----

Aan het dossier is toegevoegd de documentatie die overgedragen is aan de rechterlijke commissie die zich in Nederland vestigde³, welke bestaat uit fotokopieën van de geboorteakte van Julio Alberto Poch, de geboorteakten van

formulieren van het Ministerie van Justitie en van het geboorte- en immigratieregister (zie bladen 126/139).-----

Tevens geldt als bewijsmateriaal, al hetgeen is behandeld in het kader van de zaak 3.227/2003 getiteld "N.N. o/ ambtshalve vervolgbaar delict", in behandeling bij deze rechtbank. Zaak die geopend is naar aanleiding van de getuigenverklaring van [redacted] die verklaarde dat hij in het jaar 1997, vanwege zijn werk, een zekere [redacted] heeft leren kennen, met wie hij later een persoonlijke relatie opbouwde totdat hij hem op een zeker moment vertelde dat hij vlieger bij de Marine was geweest en dat hij vlieger was geweest van de vliegtuigen van de zogenoemde "doodsvluchten" en hij op spottende toon vertelde hoe de personen die zij uit het vliegtuig gooiden om genade smeekten en huilden. Hij zei dat [redacted] hem verteld heeft dat de personen in de rivier "Río de la Plata" werden gegooid, dat hij de vlieger was, maar hen niet persoonlijk er uitgooide. Hij heeft hem niet verteld hoe vaak deze methode gebruikt werd en ook niet wie zijn superieuren waren. Hij noemde alleen een persoon met de achternaam [redacted]. De getuige benadrukte dat zijn commentaren hem coherent leken en dat [redacted] hem ook heeft verteld dat zij meestal vertrokken vanaf de vliegvelden van de plaatsen Palomar of Morón. Dat zij de mensen een zak over hun hoofd trokken, hen in het vliegtuig stopten en zij zo vervoerd werden totdat ze er uitgegooid werden. Naar aanleiding van die verklaring is men het desbetreffende onderzoek gestart om deze kwesties te staven, het onderzoek is nog in volle gang. -----

Een ander bewijselement om in aanmerking te nemen is de inhoud van het boek "El Vuelo" [N.v.d.V: "De Vlucht"] wiens auteur [N.v.d.V: *en journalist*] Horacio Verbitsky (uitgeverij "Editorial Planeta – Espejo de la Argentina", jaar 1955) geïnspireerd werd door op een interview dat hij heeft gehad met [redacted] waarin deze hem vertelde hoe die uitroeiingsoperaties van gedetineerden ("de vluchten") werden

uitgevoerd, wie daaraan deelnamen, met welke regelmaat die uitgevoerd werden en gedurende welke tijd. Lang voordat dit interview plaatsvond, heeft een brief gestuurd naar de toenmalige president Carlos Saúl Menem, waarin hij vermeldde wat er in die periode gebeurd was, die luidt: "In 1977 als Luitenant ter zee der 2de klasse en dienstdoende in de E.S.M.A. heb ik deelgenomen aan twee vluchten waarin subversieven vervoerd werden. Hen werd verteld dat zij geëvacueerd zouden worden naar een gevangenis in het Zuiden en dat zij daarom ingeënt dienen te worden. Zij ontvingen een eerste dosis van een verdovend middel, welke later versterkt werd met een hogere dosis. Uiteindelijk werden zij naakt in de wateren van de Atlantische Oceaan gegooid vanuit de vliegtuigen." -----

Het is tevens interessant om andere gedeelten van het boek te citeren, omdat men daardoor een duidelijk beeld krijgt over hoe deze vluchten uitgevoerd werden.

vertelde dat hij het bevel om gevangenen in zee te gooien de eerste keer ontving van de admiraal in het jaar 1976, die bij wijze van toespraak hem zei dat "wat betreft de subversieven die tot de dood veroordeeld worden of die men wilden elimineren, dat die zouden vliegen". Hetgeen, volgens het verhaal van gebeurde zoals letterlijk blijkt uit zijn woorden, dat "(...) In het jaar 1977 terwijl ik dienst deed in de E.S.M.A. riep mij het bij zich (...). Hij vertelde mij dat ik een vlucht diende te maken, dat ik mij moest melden in "Dorado," de centrale van waaruit de bevelen werden gegeven en die in het gebouw van de officieren functioneerde. Dat was op dat moment volkomen logisch, aangezien het om een rotatie ging, iedereen zou daarvoor in aanmerking kunnen komen, de hele Marine was daarbij betrokken. Het was een bevel en dat diende uitgevoerd te worden. (...) Ik ging naar de kelder waar diegenen zich bevonden die zouden vliegen. Daar bleef niemand achter. Daar werd hen verteld dat zij overgebracht zouden worden naar het

Zuiden en dat zij daarom een inenting zouden krijgen. Hen werd een inenting gegeven ... ik bedoel een dosis om hen te versuffen, een kalmerend middel, op die manier werden zij bedwelmd (...) Eén van de artsen die daar werkte gaf de injecties (...) Daarna werden zij in een vrachtwagen van de Marine geplaatst, een groene vrachtwagen met een zeildak. Wij reden naar het vliegveld "Aeroparque", gingen daar door de achterdeur naar binnen en daar vernamen wij dat de vlucht niet zou worden uitgevoerd door een Electra van de Marine, maar door een Skyvan van de Waterpolitie. Omdat niet iedereen daar inpaste, werden zij in twee groepen verdeeld. Ik ging mee als "hulp". Ik weet niet waarom ik de leiding kreeg van de eerste vlucht. Ik en mij superieur en opzichter in het thema automobielen gingen aan boord (...) Daarna werden de subversieven als zombies aan boord gebracht (...) Zij moesten daarbij geholpen worden (...) Niemand was zich ervan bewust dat men zou sterven – zinspelende op de gedetineerden -" (paginas 27/33) "(...) De tweede vlucht was op een zaterdag. Mijn gezin woonde in de stad Bahía Blanca en ik reisde daar iedere twee weken naartoe. Ik werkte op zaterdag en zondag, dan was ik in de E.S.M.A. Zij gaven mij het bevel. Ik werd benoemd tot hoofd van de colonne, wij volgde dezelfde stappen, deze keer in een vliegtuig "Electra". De procedure was dezelfde, maar via de nooduitgang in het achterste gedeelte, oftewel achterin, aan stuurboord, d.w.z. rechts. De deur werd verwijderd en degene die de taak uit zou voeren werd met een touw vastgebonden. (...) Vijftien tot twintig elke woensdag gedurende twee jaar – met betrekking tot de frequentie waarmee die vluchten uitgevoerd werden en het aantal gedetineerden die op elke vlucht vervoerd werden -. Bij het vertrek vanaf het vliegveld werd er een vluchtschema verstrekt, tot de plaats Punta Indio en vanaf Punta Indio nam men koers richting zee. (...) De Skyvan is een grote doos met een afgesloten cabine. Wij kleedden

de subversieven uit (...) De arts gaf hen een tweede injectie en dat was alles. Daarna ging men naar de cabine" (Paginas 58 en volgende). -----

Aan de andere kant, in het kader van de zaak 19/97, beschouwt

rechter aan het hoofd van de Centrale Instructierechtbank nr. 5 van Madrid, Spanje, in zijn lange vonnis en in het licht van het tijdens het vooronderzoek (zie titel zestien) verzamelde bewijsmateriaal de zogenoemde "doodsvluchten" als bewezen. Hij startte zijn onderzoek naar aanleiding van de bekentenis van de genoemde die erkende actief deelgenomen te hebben aan twee van de vluchten waarbij mensen levend in zee werden gegooid. Uit dit vonnis blijkt, in de overweging zes van het hoofdstuk "feiten" dat "zoals men reeds eerder vermeldde (...) het systeem dat gebruikt werd om de op illegale wijze gedetineerde personen te laten verdwijnen bekend stond als "overplaatsing", uitdrukking die, vrijwel onvermijdelijk, geassocieerd wordt met een wrede werkelijkheid: de dood van de overgeplaatste. Om de gedetineerden voor te bereiden, werden zij van hun kleding en bezittingen ontdaan om een latere identificatie te vermijden, zij kregen kalmeringsmiddelen toegediend om hen te bedwelmen of, zij daagden op als gedood zijnde tijdens niet bestaande gewapende confrontaties in de straten (...). In het vonnis, onder het item "de feiten" en in hoofdstuk twaalf blijkt dat de kapitein tijdens een vergadering gehouden op 10/3076 en de methode van de "strijd tegen de subversie" uitleggende, gezegd zou hebben "dat men in burgerkleding diende te handelen, snelle operaties, intensieve verhoren en folteringen diende uit te voeren en een systeem van fysieke eliminatie d.m.v. vliegtuigen, van waaruit men tijdens de vlucht de levende en verdoofde lichamen in het luchtledige zou gooien om hen zo een "christelijke dood" te geven (pagina 43). Tevens in dit vonnis, in het hoofdstuk speciaal gewijd aan de E.S.M.A., staat vermeld dat de officieren en onderofficieren via een rotatiesysteem handelden, om

“te garanderen dat iedereen deelneemt aan dit eliminatieplan” (pagina 52). In hoofdstuk vijftien, punt b), “(...) Met betrekking tot de uitvoering van de zogenoemde “overplaatsingen”, is dat de gebruikte methode om degenen, die vastgehouden worden in de E.S.M.A. definitief te laten verdwijnen. De gevangenen werden uitgekozen door een groep officieren, gevormd door de directeur van de E.S.M.A, het hoofd van de “G.T” [N.v.d.V: *Afkorting voor “Grupo de Tareas”: Werkgroep*], de hoofden van de intelligentiedienst, operaties en logistiek en enkele andere officieren. Zij stelden de lijst op van diegenen die deel zouden nemen aan de wekelijkse overplaatsing. Op de betreffende dag riepen de “Pedros” [N.v.d.V: *“Pieten”, naam die aan sommige bewakers werd gegeven*] de uitgekozen op bij hun nummer, haalden hen uit de “cuchas” [N.v.d.V: *hondenhokken*] waarin zij opgesloten zaten in de “capucha” [N.v.d.V: *kap*] en de groenen (bewakers) leidden hen naar de kelder. Daar diende een verpleger hen een injectie met Pentotal – die zij “Pentonaval” noemden – toe om hen te bedwelmen. In die staat werden zij naar de vrachtwagens gedragen en vervoerd naar het militaire gedeelte van het vliegveld “Jorge Newbery” in de stad Buenos Aires, waar zij met militaire vliegtuigen boven zee werden gebracht en levend in het water werden gegooid. De repressieve coördinatie tussen de Marine, Leger en Luchtmacht strekte zich ook uit tot deze verschrikkelijk vorm van uitroeiing. Zoals nauwkeurig wordt omschreven in deze zaak, verplaatsten de voertuigen van de Marine zich met de gevangenen vanuit de E.S.M.A. naar het vliegveld op enkele kilometers afstand. Op dat vliegveld verduisterden leden van de Luchtmacht een gebied van de banen. De ontvoerden werden aan boord gebracht van vliegtuigen van het Leger en éénmaal in de lucht werden zij later in zee gegooid door personeel van de Marine, soms bedwelmd en soms bij volledig bewustzijn” (pagina 59). In hoofdstuk zestien wordt vermeld dat de bedoeling van die oplossing was om zoveel mogelijk de feiten die plaatsvonden in de E.S.M.A. te

integreren en daarbij wordt vermeld wie de personen waren die waarschijnlijk actief hebben deelgenomen aan deze feiten, onder vele anderen wordt

genoemd. De rechter houdt zo voor bewezen dat deelgenomen heeft "aan de fysieke eliminatie van 28 ontvoerde personen in juni 1977 uitgevoerd tijdens één van de "doodsvluchten", op bevel van het van de E.S.M.A, vice-admiraal (...). Deel heeft genomen aan een doodsvlucht in de eerste helft van de maand augustus 1977 (...). Waarbij zeventien personen geëxecuteerd werden (...). Het is gebleken dat de leiding van de E.S.M.A. bevel gaf om "de gedetineerden uit te roeien d.m.v. doodsvluchten op wekelijkse basis – iedere woensdag en de meeste zaterdagen". Half juni 1977 kreeg het bevel van om deel te nemen aan één van de zogenoemde doodsvluchten. Om aan dat bevel te voldoen, ging hij naar de kelder van de officiersclub, waar zich 27 gedetineerden bevonden die liet dansen op het ritme van een samba om hen op te vrolijken. Daarna injecteerden de artsen hen een kalmeringsmiddel en werden zij in de vrachtwagens gestopt. De colonne vertrok naar het vliegveld "Jorge Newbery". Eenmaal op het vliegveld werd de vlucht opgesplitst en werden veertien bedwelmdede gedetineerden in het eerste vliegtuig gezet, die in zuidelijke richting naar de plaats Punta Indio vertrok, waar nog iemand werd ingeladen, waarna men opnieuw richting Atlantische Oceaan vloog naar Argentijnse territoriale wateren. De lichamen werden uit de vliegtuigen gegooid nadat zij geheel ontkleed waren, zodat zij niet in verband konden worden gebracht met hun plaats van oorsprong. Aan deze operatie namen, onder anderen, deel en alias " die eveneens dienst deed in de E.S.M.A. Nadat de operatie was uitgevoerd, keerden men terug naar het vliegveld om de resterende dertien gedetineerden in te laden en om dezelfde operatie

te herhalen. Hieraan nam, onder anderen, deel . In de eerste helft van de maand augustus 1977 beval vice-admiraal , onder anderen, aan om deel te nemen aan een nieuwe vlucht, waarbij men met dezelfde methode zeventien bedwelmde personen doodde en zich van hen ontdoed." (paginas 80/82). -----

De aandacht dient gevestigd te worden op het feit dat ook meewerkte in de zaak 14.217/03 d.m.v. talrijke presentaties. -----

De dossiers bevatten tevens getuigenverklaringen van overlevenden die vertellen over de kennis waarover zij beschikken met betrekking tot de zogenoemde "doodsvluchten", natuurlijk niet omdat zij die meegemaakt hebben, maar door hun verblijf in de E.S.M.A., de situaties die zij gedurende maanden en jaren in vele gevallen moesten doorstaan en door de commentaren die zij hoorden van zowel het militaire personeel dat werkzaam was in de E.S.M.A, als van de rest van de gevangenen, zij tot de conclusie kwamen de gedetineerden op die manier geëlimineerd werden.-----

De bladen 12.028/032 en het blad 34.657 bevatten de getuigenverklaringen van . Waarin hij verklaart dat "deze routinematig werden uitgevoerd op woensdag. Op dinsdag kwamen alle officieren bijeen, om hun recht van niet-overplaatsing uit te oefenen, waardoor in de vergadering van officieren besloten werd wie er niet overgeplaatst zou worden. Vroeg op de woensdagmorgen werden degenen die niet overgeplaatst werden uit de "capucha" gehaald. Daarna kwam er een officier met de lijst waarop de nummers stonden van diegenen die wel werden overgeplaatst. Op dat moment ontstond er een sfeer met veel geweld, veel zenuwen met verhoogde adrenaline, omdat de persoon die aangewezen werd als toekomstige overgeplaatste op een impulsieve manier door de "groenen" opgepakt werd. Men liet niet toe dat de genoemde persoon zijn weinige bezittingen oppakte, maar die werd

halfnaakt van de rest gescheiden. Die werd door de groenen naar de kelder gebracht, naar het gedeelte van de ziekenzaal, waar de verpleger hen een injectie toediende. Het argument dat gebruikt werd voor het toedienen van injecties was dat men epidemieën wilden vermijden in het "detentiekamp" waar zij naar toe zouden worden gebracht. De toekomstige overgeplaatsten vielen flauw en velen moesten overgeven. Hij had " als celgenoot van de "capucha", die onderofficier van de Marine was en in de E.S.M.A. dienst had gedaan. De overplaatsing van werd bevolen terwijl hij nog door de "SIN" [N.v.d.V: Afkorting voor "Servicio de Inteligencia Naval: Marine Intelligentedienst"] verhoord moest worden, daarom kregen de verantwoordelijken voor de overplaatsing bevel om hem naar de E.S.M.A. terug te brengen. en zwaarlijvig persoon, vertelde hem dat hij zich na de injectie, die hij kreeg in de ziekenzaal, erg duizelig voelde maar dat hij niet in slaap viel. Dat de kelder een hellend vlak met een zijdeur had en dat volgens daar de vrachtwagen neergezet werd en men de duizelige personen er daar instopten. Dat de vrachtwagen een rondje reed om de E.S.M.A. en daarna vertrok naar het militaire gedeelte van het vliegveld van de hoofdstad. Dat hem vertelde dat op het moment dat hij in een vliegtuig "Fokker" werd gezet , die de leiding had over de overplaatsing, zei dat men hem naar de E.S.M.A. terug moest brengen. Dat hem ook vertelde dat hij tegen " had gezegd dat hij overgeplaatst wilde worden naar het Zuiden en dat de onderofficier die de leiding had over de overplaatsing hem antwoordde "Je weet niet waarvan je gered bent". Dat nadat hij in de "capucha" werd gelaten, langer dan een dag heeft geslapen. Het vooraf beschrevene vond plaats in het eerste halfjaar van 1977. Hij voegde eraan toe dat altijd aan vroeg om haar op de lijst van overplaatsingen te zetten, zodat zij uit de E.S.M.A. weg kon richting Zuiden, waarop haar zei dat de overplaatsingen de dood betekenden. _____

De bladen 12.051/054 bevatten de getuigenverklaring van _____ die met betrekking tot de "doodsvluchten" verklaarde dat op de dagen van de overplaatsingen men vroeg begon en laat eindigde. De gekozenen werden met hun nummer afgeroepen, naar beneden gebracht en geïnjecteerd met "Pentonaval". Zij werden in een vrachtwagen gestopt en daarna in een vliegtuig en daarna hoorde men nooit meer iets van hen. Dit verhaal hoorde hij voor het eerst van _____ die altijd "grapjes" makende zei "Eén Pentonaval" en "jij gaat naar boven", en daarna van een ontvoerde persoon, wiens naam hij zich niet meer herinnert, van wie hij weet dat die een injectie heeft gekregen met "Pentonaval", daarna met andere personen in zijn zelfde conditie maar slapend in een vrachtwagen werd gestopt. Hij vertelde dat de anderen moesten overgeven en hun sluitspier niet konden controleren. Een _____ zei tegen deze persoon: "Jij bent vandaag niet aan de beurt" en hij werd opnieuw naar de E.S.M.A. gebracht zonder de vrachtwagen te hebben verlaten. Dit verhaal heeft hij van die persoon zelf gehoord. Uiteindelijk werd hij toch overgeplaatst.-----

De bladen 12.093/099 bevatten de getuigenverklaring afgelegd door _____ in Frankrijk. Zij vertelde dat de overplaatsingen elke woensdag plaatsvonden. Terwijl zij op illegale wijze van haar vrijheid beroofd in de E.S.M.A. verbleef, dacht zij dat het om overplaatsingen ging naar de gevangenis van de stad Rawson. Maar nadat zij eenmaal haar vrijheid had herkreten hoorde dat die personen vanuit een vliegtuig in de rivier "Río de la Plata" werden gegooid. -----

De bladen 12.166 bevatten de uitspraken van _____ Uit de lectuur daarvan blijkt dat zij, na een reconstructie in de E.S.M.A. met andere personen die het overleefd hebben, tot de conclusie kwam dat de gevangenen voor de genoemde "overplaatsingen" geïnjecteerd werden, volgens haar met Pentotal, door de daar aanwezige verplegers. Zij herinnerde zich ook dat zij een keer _____ heeft horen

zeggen, met betrekking tot de dood, dat "zij naar boven gaan" en dat die in het algemeen op woensdag plaats vonden. -----

De bladen 12.177/187 bevatten de getuigenverklaring van _____ die zei, dat volgens de reconstructie die zij met andere personen die daar gevangen gehouden werden kon maken, de overplaatsingen op woensdag plaatsvonden en dat de procedure bestond uit hen bij hun nummer te roepen om overgeplaatst te worden. Zij vertelde dat er de volgende dag in het gedeelte van waaruit de gedetineerden werden meegenomen een sterke lucht naar ontsmettingsmiddel hing. Zij herinnert zich dat zij een keer door een kier een militaire vrachtwagen met zeil heeft gezien, die geparkeerd stond met de achterzijde naar de deur en met de achterkant van het zeil omhoog. Dat zij een jongen kende die uitgekozen was om overgeplaatst te worden, die haar vertelde dat ze hem iets hadden ingespoten en eenmaal in het vliegtuig op het vliegveld hij er weer uitgehaald werd en een _____ tegen hem zei "jij bent herboren". Zij vertelde dat men niet alleen de personen die overgeplaatst werden nooit weer zag, maar dat zij na de overplaatsing wel de kleding zagen die zij op dat moment aanhadden in het gedeelte van het berghok. -----

Blad 14.111 bevat de getuigenverklaring van _____, waarin zij de overplaatsingen van gedetineerden in december 1976 en in januari 1977 noemt. Zij hoorde dat, toen er drie personen naar beneden gebracht werden, hen werd gezegd dat zij een injectie zouden krijgen. En, dat zij vernomen heeft dat men de mensen in zee gooiden door "groenen" die hun mond voorbij praatten, die aspirant-onderofficieren waren en waarvan de meesten 18 jaar waren en uit het binnenland kwamen, die zeiden dat "zij niemand hadden gedood en dat zij niemand in zee hadden gegooit". -----

Blad 16.117 bevat de getuigenverklaring van _____, waaruit blijkt dat zij op een gegeven moment, tezamen met andere gedetineerden, naar de kelder

werd gebracht, waar zij gescheiden werden in groepen van drie. Zij werd geplaatst bij
en , ze kreeg een injectie en zij wist dat die dag de dag
van haar dood was. Later ontwaakte zij in haar kajuit. Zij vertelde dat op een dag
kapitein in elkaar stortte en gezegd had dat dat van de "overplaatsingen" iets
verschrikkelijks was. Dat , personeel van de waterpolitie)
haar dat eind 1978 verteld had, terwijl hij haar naar haar huis begeleidde waarvoor zij
toestemming had gekregen, dat de manier waarop de gedetineerden geëlimineerd
werden plaats vond door hen een vloeistof in te spuiten, waardoor zij bedwelmd raakten
maar niet hun bewustzijn verloren, zij in een vliegtuig gestopt werden en in zee gegooid
werden. -----

De bladen 18.890, 34.362 en 30.778 bevatten de getuigenverklaringen van
, waarin hij verklaart dat hij door officieren van de Marine op de
hoogte is gebracht van het bestaan van de "doodsvluchten" en dat die bestonden uit het
vermoorden van personen door hen vanuit vliegtuigen in de rivier of in zee te gooien. Hij
verklaarde tevens dat de dag na een overplaatsing een lid van de Federale Politie, met
de bijnaam en met de achternaam hem vertelde dat hij "helemaal
gek werd, want men gooit een generatie uit de vliegtuigen, gisteren hebben we de
"cordobecitas" er uitgegooid".-----

Blad 25.103 bevat de getuigenverklaring van , waaruit blijkt dat
op woensdag de bewakers een lijst met nummers voorlazen, die behoorden bij elke
gevangene. De personen die genoemd werden, werden in een rij naar de kelder
gebracht, waar zij een injectie kregen die hen slaperig maakte. Daarna werden zij via
een metalen deur, die alleen bij die gelegenheden geopend werd, rechtstreeks naar de
parkeerplaats gebracht waar zij in vrachtwagens gestopt werden en naar het militaire

gedeelte van het vliegveld werden vervoerd. Daar werden zij in marinevliegtuigen gestopt en levend in zee gegooid.-----

Op blad 34.236 de getuigenverklaring van _____ waarin hij verklaart dat men met het verloop van de tijd op de hoogte kwam van het bestaan van de "doodsoverplaatsingen". -----

Blad 34.576 bevat de getuigenverklaring van _____ die hetzelfde vertelde over _____ namelijk dat hij in een vliegtuig "Focker" gestopt werd nadat hij ingespoten was met een vloeistof waar hij slaperig van werd, waarna men hem zei dat "hij ontkomen was" en teruggebracht werd naar de E.S.M.A. En dat men vanaf dat moment begon te begrijpen dat de overplaatsingen de dood tot gevolg hadden, omdat die rechtstreeks met elkaar in verband stonden. -----

Blad 34.592 bevat de verklaring van _____, waaruit blijkt dat terwijl zij in de E.S.M.A. gevangen gehouden werd, zij een keer een verpleger tegenkwam die een metalen blad met buisjes gevuld met katoen en enkele spuiten bij zich had. Ze hoorde hoe de bewakers de personen bij hun nummer afriepen en zeiden dat de rest zich stil moest houden. De opgeroepen personen vormden een rij op de gang van de "capucha" en zij zag hoe de deur zich opende en sloot na elk van de gedetineerden die die sector verliet. Later hoorden men dat deze overplaatsingen de dood betekenden. Zij vertelde dat zij de dag na de overplaatsing de sporen van gymschoenen zag, alsof iemand meegesleept was door de kelderdeur die op de parkeerplaats uitkwam, en dat het in de sector, waar de personen die overgeplaatst werden verbleven voor de overplaatsing, daarna ook naar ontsmettingsmiddelen rook. Zij noemde ook het geval van _____ en dat zij _____ heeft horen zeggen dat als zij met de officieren bleven praten, hij hen een Pentonaval zou geven en hen naar boven zou sturen. -----

De zaak nummer 7.694/99 bevat de door _____ op 30 augustus 2005 afgelegde getuigenverklaring, waaruit blijkt dat _____ op een zekere dag emotioneel in elkaar stortte en hilde en gezegd had dat dat van de overplaatsingen iets verschrikkelijks was. Dat "_____ (personeel van de waterpolitie) haar dat eind 1978 verteld had, terwijl hij haar naar haar huis begeleidde waarvoor zij toestemming had gekregen, dat de manier waarop de gedetineerden geëlimineerd werden plaats vond door hen een vloeistof in te spuiten, waardoor zij bedwelmd raakten maar niet hun bewustzijn verloren, zij in een vliegtuig gestopt werden en in zee gegoooid werden.-----

b.3. (Van de zaak nummer 18.918/03)-----

Gedurende het gehele onderzoek dat uitgevoerd wordt door deze rechtbank met betrekking tot de feiten, die het onderwerp van onderzoek vormen in de zaak 18.918/03, springt de getuigenverklaring van _____, dochter van _____, in het dossier 78, op blad 47, eruit waarin zij de gehele inhoud van de met de hand geschreven brief op blad 2/10 van hetzelfde dossier ratificeert, waarin zij de gebeurtenissen beschrijft van de laatste dagen voorafgaande aan 25 maart 1977 en het nieuws dat zij later verkreeg over het lot van haar vader en over de persoonlijke papieren die uit zijn huis in de plaats San Vicente gestolen werden. In de verklaring zegt zij dat zij haar vader eind februari 1977 voor het laatst gezien heeft. Dat omdat hij de "Open brief van _____ aan de Militaire Junta" aan het afmaken was. Dat hij bezorgd was om zijn veiligheid, reden waarom hij de veiligheidsmaatregelen had opvoerd. Zij zei dat zij ervan uitgaat dat de aanklacht, die in zijn hele werk terug te vinden is, de reden van de verdwijning van haar vader is geweest. Op blad 95 van het dossier ratificeert _____ de verklaring op bladen 90/92. -----

Blad 59 van hetzelfde dossier 78 bevat de getuigenverklaring van

die sinds 1968 de levensgezellin was van

Zij verklaarde

dat ze hem voor het laatst heeft gezien op 25 maart 1977, om ongeveer 13.30 uur, op het treinstation "Constitución" van de exspoorwegen "Roca" toen zij daar aankwamen vanuit de plaats San Vicente. De reden van die reis was om aan verschillende kranten en personen de "Open brief aan de Militaire Junta" uit te delen, brief die hij de dag ervoor had afgemaakt. Zij hadden afgesproken om elkaar diezelfde dag om 17.00 uur te ontmoeten in het appartement van de straat Gutiérrez, tussen de straten Malabia en Lafinur, om samen koffie te drinken waarna hij terug zou keren naar San Vicente. De getuige zou, zoals gepland, de volgende dag samen met haar man en kinderen, teruggaan naar het huis in de provincie Buenos Aires.

verklaarde dat bij aankomst in het huis in San Vicente op 26 maart 1977, zij uit de auto stapte en naar binnenging via een deur in de omheining, waarbij het haar opviel dat die open stond. Het verbaasde haar ook dat de Fiat 600, eigendom van haar vader [sic], er niet stond, die normaal gesproken met plastic bedekt was omdat er niet mee kon worden gereden. Op dat moment had zij het gevoel dat er iets gebeurd was. Het huis naderende stelde zij vast dat de ramen ontbraken, dat alles open stond en dat het interieur leeggehaald was. Zij schrok, gilte en rende naar de auto en keerde naar Buenos Aires terug. Zij weet niet of bedreigd werd, maar wel dat hij voelde dat hij mogelijk gevolgd werd. -----

heeft op blad 98 van het dossier 78 een getuigenverklaring afgelegd op 29 november 1984. Hij zei dat hij gedurende de lange jaren dat hij illegaal gevangen gehouden werd feiten te weten is gekomen die hem deden denken dat (die hij alleen bij naam kent vanwege zijn aanzienlijke carrière als auteur) gedood is door de militaire strijdkrachten, die hem hebben gearresteerd. Dit,

omdat hij tijdens zijn verblijf in de E.S.M.A, tezamen met andere gedetineerden, op 23 of 24 maart 1977 kon horen dat een bewaker, met blond haar bekend onder de officieren van de Marine als " ", vroeg wie van hen kende, daar men bijzonder veel interesse had om hem te vinden. Waarop de getuige en zijn medegevangenen antwoordden dat zij hem niet kenden en niets over hem wisten. Dagen later presenteerde zich op die plaats van wie hij denkt dat hij een majoor van het Leger was maar samenwerkte met de E.S.M.A, die met een groep personen, waaronder de getuige, begon te praten en zei: "wat een stommitieit dat we Walsh gedood hebben. Die klootzak reageerde niet toen er halt geroepen werd en we moesten op hem schieten ondanks dat hij zich achter een auto verborgen hield." Deze persoon had een overhemd aan met de initialen en hij heeft hem altijd in burgerkleding gezien. Hij vertelde ook dat hij tijdens een bijeenkomst, waar verschillende leden van de strijdkrachten en politie onderscheidingen ontvingen, de gelegenheid had om met ondercommissaris te praten, die blijkbaar dienst deed in de E.S.M.A, die hem vertelde dat hij een onderscheiding had ontvangen voor zijn moed in de strijd, dat hij met name die medaille had ontvangen omdat hij gewond werd tijdens de ontvoering van . Deze getuige verklaarde tevens dat hij gedurende zijn gevangenschap heeft leren kennen, die ook illegaal vastgehouden werd, die hem vertelde dat op de "vliering" het literair archief van bewaard werd, evenals een brief tegen de commandanten van de strijdkrachten, die hij voor zijn ontvoering geschreven zou hebben, en een electriciteits- of gasrekening op zijn naam. vertelde hem ook dat zij bij één van de keren dat zij de E.S.M.A. mocht verlaten een deel van het literaire archief heeft meegenomen.----- ex-echtgenoot van heeft een verklaring afgelegd, waarvan blad 134 van het dossier 78 een kopie bevat. Hij verklaarde dat

bezorgd was om zijn veiligheid en dat de koop van het huis in San Vicente, waar hij van plan was te gaan wonen, hem misschien van een zekere rust zou verzekeren, die hij verloren had na de huiszoeking in zijn huis in de stad Tigre en na de dood van zijn dochter in september 1976. Hij raadde de getuige en zijn gezin aan om hetzelfde te doen. Dat hij na hetgeen gebeurd was in het huis in San Vicente samen met een persoonlijk gesprek heeft gehad met de buren. Van dat gesprek herinnert hij zich dat de buren vertelden dat de operatie uitgevoerd was door troepen van het Leger van de legerplaats Magdalena, dat de gezamenlijke strijdkrachten uniformen droegen en wapens en vervoermiddelen bij zich hadden, maar dat hij niet weet welk wapen gebruikt is tijdens de procedure. Hij herinnerde zich ook dat men hem vertelde dat er officiële patrouillevoertuigen gebruikt werden tijdens de procedure, zonder te vermelden of het om auto's van de federale of provinciale politie ging. -----

buurvrouw van het huis van en in San Vicente, heeft een getuigenverklaring afgelegd in het dossier 78, apart van deze akten, waarin zij verklaart dat in de vroege ochtend van 26 maart 1977 (ongeveer om 03.45 uur) een groot aantal vervoermiddelen op die plaats verschenen, waaronder patrouilleauto's, auto's van het merk Ford Falcon en vrachtwagens van het Leger. Een persoon van het mannelijke geslacht met een baret met "versierselen" en met, zowel op zijn hoed als op zijn jas, een arend, vroeg haar naar een stel dat aan de hand van de gegeven omschrijving moesten zijn, hun buren (en

). Na haar opdracht te geven haar huis binnen te gaan en op een veilige plaats op de grond te gaan liggen, vertrokken zij. Een tijdje later hoorde zij veel schoten, het leek wel oorlog, hetgeen meer dan vijftien minuten duurde. Daarna hoorde zij de schreeuw van een vrouw en het geluid van de motor van de Fiat 600 die en bezaten. Om ongeveer 7 uur 's morgens, ging zij naar buiten om te kijken wat er